

Barcelona Foro de Cultura

Carta

per la Innovació, la Creativitat
i l'Accés al Coneixement

Els drets de ciutadans i artistes en l'era digital

Versió Completa 2.0.1

Inclou solucions legals, immediates i urgents

Una àmplia coalició de ciutadans i ciutadanes, usuaris i usuàries, consumidors i consumidoras, organitzacions, artistes, hackers, membres del moviment per la cultura lliure, economistes, advocats i advocades, professors i professores, estudiants, investigadors i investigadores, científics i científiques, activistes, treballadors i treballadores, persones desocupades, emprenedors i emprenedores, creadors i creadores provinents de més de 20 països...

convida a tota la ciutadania que faci seva aquesta Carta, que la divulgui i que la posi en pràctica.

Convidem tots els governs, les multinacionals i les institucions que parin atenció, compreguin i implementin urgentment els continguts d'aquesta Carta

Important nota introductòria:

els drets d'autor, les patents, els royalties, les marques registrades, i una dotzena d'altres lleis de vegades s'anomenen propietat intel·lectual (<http://www.gnu.org/philosophy/words-to-avoid.es.html#IntellectualProperty>). Aquest terme, com explica Richard Stallman, (<http://www.gnu.org/philosophy/not-ipr.es.html>) és parcial i confús, i tergiversa els fets d'aquestes lleis. No l'utilitzarem en aquesta Carta. Nosaltres només utilitzarem termes com ara drets d'autor, patents, etc.) No l'utilitzarem en aquesta Carta. Nosaltres només utilitzarem termes com ara drets d'autor, patents, etc.)

Continguts

- 1. Introducció
- 2. Demandes legals
- 3. Directrius per a l'educació i l'accés al coneixement
- 4. Necessitats estructurals per a una societat del coneixement
- 5. Transparència
- 6. Referències
 - o 6.1 Política
 - o 6.2 Documents i fonts legals
 - o 6.3 Declaracions passades en relació amb l'educació i l'accés al coneixement
- 7. Membres de l'FCForum
- 8. Adhesions
- 9. Llicències

1. Introducció

La societat de la informació i el nou context digital han significat una revolució en la manera de crear coneixement i cultura i, sobretot, en la manera d'accedir-hi. Ciutadans i ciutadanes, artistes i consumidors i consumidoras han deixat de ser subjectes passius i aïllats davant de la indústria de producció i distribució de continguts. Ara cada persona col·labora, participa i decideix d'una manera més directa i democràtica.

La tecnologia, com a pont, permet que les idees i el coneixement flueixin, i ha acabat així amb moltes de les barreres geogràfiques i tecnològiques que impediien compartir; ha proporcionat a més, noves eines educatives i ha propiciat l'aparició de noves fórmules d'organització socials, econòmiques i polítiques. Aquesta revolució és comparable a la que va provocar la impremta.

Malgrat això, la indústria de l'entreteniment, la majoria dels proveïdors de serveis de comunicacions i els centres de poder continuen basant els seus beneficis i la seva autoritat en el control de les eines i dels canals de distribució, del que ells anomenen com a "contingut", presentant aquest enfocament com l'únic model possible de com una societat digital pot fer front a la cultura..

Aquesta lògica s'està imposant com a model únic de economitxació de la cultura. I tot això violant els drets de la ciutadania a l'educació, a l'accés a la informació, a la cultura, a la ciència i la tecnologia, a la llibertat d'expressió, a la inviolabilitat de les comunicacions i de la privadesa, a la llibertat de compartir

En la regulació dels drets d'autor, l'interès general s'ha de prioritzar davant interessos privats..

Les institucions, les estructures i les convencions del sistema actual no sobreviuran si no són capaces d'adaptar-se als nous temps. Les que sobrevisquin es veuran alterades i redefinides per la nova realitat, i és possible que per això necessitin esquemes de funcionament totalment diferents.

Implicacions polítiques i econòmiques de la cultura lliure

La cultura lliure potencia nous models d'implicació ciutadana en la provisió de béns públics i de serveis basats en el procomú. El "govern del procomú" fa referència a les regles i els límits necessaris i acordats per gestionar la producció col·lectiva i l'accés a recursos compartits. El govern del procomú reconeix i incorpora la participació, la inclusió, la transparència, l'accés equitatiu i la sostenibilitat com a objectius a assolir a llarg termini. Reconeixem el que es basa en el procomú com una forma distinta i desitjable de govern, no necessàriament lligada a la forma convencional d'actuar de les institucions tradicionals, que demostra la força actual de la societat civil.

Entenem que l'economia social, juntament amb el mercat, constitueix una important font de valor. La incorporació d'una idea del procomú nova i revitalitzada a través de la tecnologia digital (entre altres factors) amplia el que entenem per "economia", per això instem els governs a donar suport al procomú de la mateixa manera que en dóna a l'economia de mercat. Per poder prosperar, el procomú necessita igualtat de condicions.

La crisi econòmica actual ha mostrat els límits de models anteriors. Per altra banda, la filosofia de la cultura lliure, heretada del programari lliure, és la demostració empírica més gran del fet que una ètica nova i una empresa nova són possibles. Ha demostrat que hi ha una nova forma de producció que funciona, basada en habilitats i intercanvis, on l'autor o l'autora, o el productor o la productora no perden el control de la producció i poden alliberar-se dels mediadors en la producció i la distribució. I ho ha fet basant-se en la iniciativa individual, en la col·laboració amb altres, amb mecanismes d'intercanvi d'acord amb les possibilitats i habilitats de cada persona, democratitzant el coneixement, en l'educació, mitjançant una producció i una distribució justa dels beneficis d'acord amb el treball fet.

Expressem la nostra preocupació pel benestar d'artistes, investigadors i investigadores, autors i autores, i d'altres productors i productores creatius. En aquesta Carta proposem diverses fórmules per recolzar col·lectivament la creació. El programari lliure, la Wikipèdia, les llicències lliures en Net Labels o en editorials de llibres i altres molts exemples mostren que el model de la cultura lliure pot preservar la innovació i que no són necessaris monopolis del coneixement per produir coneixement.

La sostenibilitat de la producció de coneixement i cultura depèn significativament del tipus de "producte" (per exemple, els costos d'una pel·lícula són molt diferents als d'una enciclopèdia col·laborativa a Internet). Entre els projectes i les iniciatives de cultura lliure es poden identificar diverses vies per aconseguir sostenibilitat. Algunes

d'aquestes vies ja estan consolidades, mentre que altres encara es troben en fase de proves, cal investigar i fomentar models econòmics sostenibles capaços d'entendre la realitat de la societat digital i els nous usos i valors que emergeixen de la cultura.

Els models per aconseguir una producció cultural sostenible inclouen entre altres: donacions i intercanvis no monetaris (per exemple, regals, banca i intercanvi de temps); finançament directe (per exemple, subscripcions i donacions); capital compartit (per exemple, fons de contrapartida, cooperatives de productors, interfinançament / economia social, banca P2P, moneda virtual, finançament múltiple, capital obert, cooperatives comunitàries o de consumidors); fundacions que garanteixen la infraestructura als projectes; finançament públic (per exemple renda bàsica, fons de mútua, beques, premis, subsidis, contractes públics i comissions); finançament privat (per exemple, inversions de risc, accions, patrocini privat, fons comú d'inversions per a negocis); activitats comercials (que inclouen tant béns com serveis) i combinació de distribució P2P i streaming de baix cost. La combinació d'aquestes opcions representa un augment de la viabilitat dels projectes, tant per a creadors independents com per a la indústria.

Hi ha d'haver regles clares que promoguin el coneixement comú i compartit, protegint-lo de formes d'apropiació exclusiva i que previnguin l'aparició de monopolis o oligopolis arran de les apropiacions esmentades.

L'era digital porta implícita la promesa històrica d'un món més just i beneficiós per a tots.

Aquest és l'objectiu de les propostes desenvolupades a continuació.

2. Demandes legals

Des d'un punt de vista legal, hi han moltes llacunes en les regulacions i tractats nacionals i internacionals sobre l'accés a la cultura, tant en l'àmbit empresarial privat com en les relacions contractuals o en les polítiques culturals públiques. Des d'aquí proposarem les reformes necessàries per superar aquests problemes.

Els comportaments conservadors i defensius de la indústria de l'entreteniment han creat una situació on els creatius i les seves audiències han estat enfrontats els uns contra els altres. Aquest conflicte beneficia enormement els grups de pressió industrials i governamentals perquè els dona control sobre els fluxos globals d'informació a expenses dels creadors i els consumidors. Això es produeix en detriment de l'interès públic.

L'interès públic passa, sens dubte, per donar suport i assegurar una creació contínua d'obres intel·lectuals, a causa del seu important valor social, i assegurar que tota la ciutadania pugui accedir-hi sense entrebancs, per a una gran varietat d'usos.

A. Drets en un context digital

Els pagaments de drets d'autor, els royalties i altres incentius similars no han de ser considerats un fi en si mateixos, sinó com un mitjà de promoure l'interès públic.

Dret de citació

La citació, definida com l'extracció de part d'una obra, però no de tota, hauria de ser lliure i permetre's en tots els casos com a via per a un desenvolupament democràtic de la societat de la informació. Serà lícita sempre que l'obra citada hagi estat publicada prèviament, i quan es faci amb propòsits educatius o científics, o simplement informatius, creatius o qualsevol altres..

Còpia privada

1. Els drets individuals en l'àmbit privat i per a ús personal no han de ser minats pels drets exclusius de l'autor.
2. Una obra ja prèviament feta pública no hauria de necessitar l'autorització del titular del copyright, ni hauria d'existir dret a "remuneració" al seu favor, per a la seva reproducció en qualsevol forma, sempre que sigui per a ús privat, individual o col·lectiu, o per ser compartida entre iguals, i no s'obtingui cap benefici econòmic (lucre comercial) d'ella. Posseir una còpia privada d'un treball no s'ha de considerar il·legal.

Ús just

1. No és necessària l'autorització de l'autor per a la reproducció o difusió d'obres artístiques, científiques o tècniques que ja hagin estat publicades, quan el propòsit sigui educatiu, científic, informatiu, de paròdia, satíric o accessori al projecte creatiu principal.
2. La defensa del dret a la còpia privada i l'ús just ha de ser ferma i absoluta, tenint en compte que la còpia és la base principal de l'aprenentatge i la cultura. Autors i autores, creadors i creadores estan en deute amb la cultura compartida, i per això les seves contribucions a la cultura no han d'estar associades a cap forma de compensació més enllà de l'ús comercial (vendes, honoraris associats a les vendes esmentades o actuacions).
3. Es fa un èmfasi especial a defensar el dret a la informació.
4. Es fa un èmfasi especial a preservar el dret de paròdia.
5. Addicionalment, subscrivim la llista d'usos justos enunciats en l'article 3-1, "General Limitations and Exceptions to Copyrights", de [l'esborrany del document d'accés al coneixement 2005 de Knowledge Ecology International \(en\)](http://keionline.org/content/view/235/1). (<http://keionline.org/content/view/235/1>)

Llibertat d'innovació

La llibertat i la innovació no són conceptes oposats, sinó que estan fortament relacionats. Els règims legals repressius poden reduir la llibertat i perjudicar la innovació. La gent necessita llibertat per modificar, millorar i provar invents, dispositius i sistemes, i per discutir críticament sobre aquestes innovacions.

Consulteu l'[esborrany del document d'accés al coneixement 2005 de Knowledge Ecology International \(en\)](http://keionline.org/content/view/235/1), part 4. (<http://keionline.org/content/view/235/1>)

B. Estímul de la creativitat

Proposem diverses fórmules per remunerar col·lectivament la creació artístiques mitjançant els criteris següents:

- Hi ha d'haver fonts de suport econòmic per a les comunitats creatives, ja siguin comercials, mitjançant el suport fiscal directe orientat als consumidors o a les inversions públiques.
- Per promoure una remuneració justa dels artistes, el paper dels intermediaris s'ha de reduir.

Remuneració dels treballs creatius i drets d'autor: dues coses diferents

1. Els creadors i creadores o autors i autores, com tots els treballadors i treballadores haurien de rebre una compensació justa per la seva feina. En les feines creatives per compte aliè en què no es puguin cobrar drets d'autor en temps o quantitats raonables, s'hauria de garantir un salari. L'objectiu ha de ser la creació d'una situació de feina estable per a les persones que són autores o creadores no necessàriament dependent dels alts i baixos dels pagaments de drets d'autor.
2. Les desigualtats en la capacitat de negociació porten a situacions injustes, també entre les persones creadores i les entitats comercials que inverteixen i/o venen béns culturals i coneixement, i provoquen que molts treballs creatius no arribin al públic. Els autors i autores i els creadors i creadores haurien de ser pagats equitativament per les activitats en les quals participen, ja siguin membres d'una societat de gestió o no. Els tribunals no haurien de donar suport a contractes injustos entre els autors i autores i els productors. Passats 30 anys des de la signatura d'un contracte amb un productor o un ocupador, l'autor o l'autora, o els seus hereus i hereves, haurien de tenir l'oportunitat de recuperar els drets sobre l'obra amb copyright. Això no ha d'afectar la validesa de les llicències actuals, o les llicències que permeten el fet de compartir per usar treballs publicats, inclosos aquells que tinguin condicions per protegir el procomú.
3. Si hi ha una explotació comercial d'un treball, la regulació dels drets econòmics hauria de protegir els interessos econòmics de les comunitats creatives, i assegurar que terceres parts, com ara les distribuïdores, no impedeixen que les comunitats creatives puguin obtenir una porció justa dels beneficis, amb la inclusió del pagament dels drets d'autor.
4. S'haurien d'abolir tots els "cànons digitals" injustos que sancionen indiscriminadament en nom de la "compensació dels i les artistes", i que tracten de penalitzar activitats que no són criminals de cap de les maneres. Igualment, s'ha d'abolir tot concepte de "compensació obligatòria".

Societats de gestió

1. Les persones que es dediquen a la creació sempre haurien de poder revocar el manament de les entitats de gestió.
2. Les societats de gestió són entitats privades que han d'administrar únicament i exclusivament els "comptes" dels seus membres, que mai no són la totalitat de la comunitat creativa.
3. La lliure competència entre entitats de gestió s'hauria de garantir, com passa amb qualsevol entitat privada. S'haurien d'abolir els monopolis legals de societats de gestió.

Els autors i els artistes haurien de poder registrar lliurement les obres que decideixin en qualsevol societat de gestió, podent deixar alhora altres treballs sense registrar, o registrant-los en una altra entitat.

4. Autors i autores i editorials no haurien de ser representats per la mateixa institució, com passava en temps dels sindicats verticals. Cada soci hauria de tenir dret a vot. Un soci, un vot.
5. Per damunt de tot, les societats de gestió haurien d'administrar únicament les obres que estan registrades en la seva base de dades.
6. No s'hauria de permetre que cap societat de gestió impedeixi a artistes, autors i autores d'usar llicències lliures.
7. Les societats de gestió no haurien de poder gestionar impostos no atribuïbles, tampoc hauria d'haver cap cobrament obligatori de drets. Les quantitats no atribuïbles haurien de ser gestionades per l'Estat com a incentius a la creació.

C. Coneixement comú i domini públic

Obres propietàries

La durada del copyright no ha d'excedir el mínim exposat en el Conveni de Berna. La durada mínima del Conveni de Berna ens sembla, ja avui en dia, injusta, i donem suport a escurçar-la a llarg termini. Una durada excessiva no beneficia els consumidors, com tampoc els autors.

Obres en domini públic

1. Tota jurisdicció hauria de permetre que un treball sigui donat al domini públic directament abans que acabi els seu període de copyright.
2. Els resultats de treballs i desenvolupaments finançats amb diners públics han de ser sempre accessibles a tothom i permetre el seu ús i distribució lliures, en un format lliure. Tots els usos posteriors (comercials o no) han de respectar la mateixa llicència.
3. Els resultats d'investigacions finançades mitjançant institucions educatives haurien de ser publicats en un model de lliure accés.
4. L'estat i els organismes subvencionats per l'estat que tinguin en el seu poder obres el copyright de les quals ha expirat, hauran de garantir que siguin accessibles al públic.

Obres de lliure accés

Tots els sistemes legals hauran de facilitar i promoure les llicències que permeten el compartir en la mateixa mesura que les llicències propietàries.

Treballs no subjectes a copyright

1. No han d'estar subjectes a copyright les lleis, els informes governamentals, els documents i discursos polítics, ni la informació de compliment normatiu.
2. No s'han d'introduir drets sui generis sobre bases de dades, i aquests han de ser revocats en aquelles jurisdiccions en què n'hi hagi.

Obres accessibles

S'ha de permetre l'accés lliure, l'enllaç i la indexació de qualsevol treball que, tot i no estar sota una llicència que permet el compartir, estigui a disposició del públic a Internet.

Obres òrfenes

Hi ha d'haver llibertat d'ús d'aquelles obres el propietari del copyright de les quals no ha pogut ser localitzat després de buscar-lo degudament.

D. Defensa de l'accés a les infraestructures tecnològiques i neutralitat a la xarxa

1. Internet és essencial per a l'accés al coneixement, l'educació i l'exercici pràctic i significatiu de la llibertat d'expressió i comunicació, per això s'ha de garantir la Neutralitat a la Xarxa.
2. Els/les ciutadans/es i els/les consumidors/es tenen dret a una connexió a Internet que els permeti enviar i rebre el contingut que desitgin, usar els serveis i aplicacions que desitgin, connectar el maquinari i usar el programari que desitgin. Els proveïdors de serveis han de documentar exhaustivament els protocols que utilitzen per comunicar-se amb els usuaris, de manera que les opcions de programari que l'usuari esculli per utilitzar el servei d'Internet no siguin limitades pel fet que la informació es manté en secret.
3. Els/les ciutadans/es i els/les consumidors/es tenen dret a una connexió a Internet lliure de discriminació, tant si aquesta discriminació consisteix a bloquejar, limitar o prioritzar determinats tipus d'aplicacions, serveis i continguts, com si es basa en la ubicació de l'emissor o del receptor.
4. Les direccions IP dels/les ciutadans/es i els/les consumidors/es són dades identificables en potència i, per tant, les persones associades amb aquestes dades tenen dret a sol·licitar-ne la correcció o l'eliminació o a impedir la transmissió de la seva informació personal.
5. Filtrar el contingut d'Internet és una amenaça als drets fonamentals i és una solució invàlida, inefectiva i desproporcionada. No s'ha d'imposar cap limitació ni filtratge.
6. Els/les ciutadans/es i els/les consumidors/es tenen dret a accedir a una banda de l'espectre gratuïta i lliure de llicència per a les comunicacions digitals, com la banda de la televisió analògica i, en general, almenys un 25% de qualsevol nova banda de l'espectre que es deixi d'usar.

E. Accés a les obres per part de persones amb problemes de lectura

Quan es creïn formats accessibles d'obres per a persones que tenen dificultats de lectura amb limitacions i excepcions de copyright, els sistemes legals de tot el món han de facilitar la importació i exportació transfronterera d'aquests treballs esmentats.

F. Prova dels tres passos inversa (paradoxa de la prova dels tres passos)

(El test dels tres passos fou introduït el 1967 en el Conveni de Berna, i afegit més tard a l'acord TRIPS. És un sistema que tracta de prevenir qualsevol reducció de l'abast i la durada del copyright. En aquesta carta, seguint una àmplia tendència legal que vol prevenir una erosió més gran del domini públic, hem creat un test dels tres passos invertit per preservar les nostres llibertats en la societat de la informació).

La innovació, la creativitat i l'accés al coneixement només poden ser limitats o restringits si les tres condicions següents es compleixen de manera simultània:

1. Circumstàncies excepcionals d'interès públic;
2. Quan els mètodes utilitzats no minen ni discriminen l'ús, la transformació i la difusió del coneixement, de les obres creatives i les estructures tecnològiques, els serveis i el programari;
3. Quan aquestes restriccions no violen els drets humans i civils en la societat de la informació i no són per altra banda, incongruents amb una cultura democràtica.

3. Directrius per a l'educació i l'accés al coneixement

La imitació és el punt de partida de l'aprenentatge. Copiar i compartir coneixement són principis fonamentals de qualsevol procés educatiu. Entenem l'educació com un procés social que implica un ampli ventall d'actors, tecnologies, entitats i activitats, no solament les oficials i formals. La nostra visió de l'educació és aquella que promou la cultura del coneixement compartit i una innovació educativa que és eficient i sostenible.

A. Apoderament dels educadors

L'educació és una eina fonamental per millorar la societat i perquè la humanitat progressi. Els educadors han d'estar capacitats per ensenyar estudiants dins dels valors d'una cultura del compartir, el que significa, la cultura de l'ús lliure i del programari de codi obert, i en general del coneixement lliure. Per això instem les institucions i comunitats educatives a:

- Assegurar l'entrenament i l'assistència tècnica dels educadors per usar programari lliure i recursos educatius que permetin el fet de compartir.
- Assegurar que els educadors poden dedicar una part del seu temps a aprendre, mantenir i col·laborar en la composició de recursos educatius oberts.
- Construir noves comunitats d'educadors per compartir coneixement i experiències, i posar en contacte les comunitats actuals.

B. Suport i conscienciació

La imitació és el punt de partida de l'aprenentatge. Copiar i compartir coneixement són principis fonamentals de qualsevol procés educatiu. La cultura que es basa a compartir adopta aquests principis en lloc de desaconsellar-los. Per això, instem les institucions i comunitats educatives a:

- Donar suport i subvencionar activitats per conscienciar i educar en la cultura de compartir per promoure una educació lliure, equitativa i oberta. Mostrar casos pràctics en l'educació com a bones pràctiques i fomentar la creació de nous projectes.

C. Material educatiu

Els recursos educatius són una eina bàsica per a l'educació; la seva publicació, quan permet el compartir en el domini públic o sota llicències lliures, facilita l'accés, estimula el progrés i la participació i atén la diversitat cultural, al mateix temps que maximitza la reutilització i l'eficiència. Per això, instem les institucions i les comunitats educatives a:

- Usar i elaborar recursos educatius que permetin el compartir i publicats amb llicències lliures.
- Distribuir aquest material:
 - A través d'Internet, usant repositoris ben estructurats, basats en estàndards oberts i fàcils d'usar.
 - A través de còpies impreses (p. e., amb les editorials universitàries ja existents) i fent-les arribar a les universitats públiques i a la gent amb problemes econòmics.
- Traduir a diversos idiomes i adaptar el material per donar-li la major difusió global possible.

D. Programari i altres eines

El Programari Lliure permet a les persones interactuar mentre estan estudiant i aprenent. El Programari Lliure no és un model passiu, permet a les persones interactuar amb les eines que estan utilitzant ja que permet interactuar amb el codi, per estudiar i aprendre sobre ell, així com l'ús de les seves característiques específiques.

L'ús d'estàndards i formats oberts és essencial per assegurar la interoperabilitat tècnica, establir una igualtat de condicions per als proveïdors de programari, i permetre l'accés sense fissures a la informació digital i a la disponibilitat de coneixements i la memòria social, ara i en el futur. Hem de declarar en conseqüència que:

- Les institucions educatives haurien d'usar programari lliure com a eina d'aprenentatge, com a objectiu d'aprenentatge en si mateix i com a base per a la seva estructura tecnològica.
- Tot el programari desenvolupat en un entorn educatiu i finançat amb fons públics ha de ser publicat amb una llicència lliure.
- Promoure l'ús de programari lliure en llibres de text com una alternativa al programari privatiu a l'hora de fer tasques relacionades amb el procés d'aprenentatge, com pot ser càlcul numèric, edició d'imatges, composició de documents, etc., allà on sigui aplicable.
- Desenvolupar, publicar i promoure eines lliures d'edició per elaborar i millorar el material didàctic.
- S'han de rebutjar tecnologies de l'estil de les DRM, per assegurar un accés permanent als recursos educatius i garantir l'aprenentatge al llarg de tota la vida.

E. Reconeixement i certificació

Les noves formes de producció col·lectiva es troben actualment en difusió en el sistema educatiu, per la qual cosa les habilitats i l'experiència adquirida d'aquesta forma han de tenir-se en compte en forma d'acreditacions i certificacions oficials. Per això, instem les institucions educatives i les autoritats a:

- Crear mecanismes de certificació per reconèixer la cultura de compartir i l'educació oberta dins del sistema educatiu.
- Integrar aquestes noves pràctiques educatives amb les que ja existeixen oficialment.
- Adaptar les polítiques d'investigació científica perquè reconeguin els beneficis de la premsa d'accés lliure amb arxivament propi, per reforçar les dinàmiques del debat científic i la qualitat de la retroalimentació.

F. Educació entre pares i col·laboració entre educadors i estudiants

Les barreres entre qui aprèn i qui ensenya cada vegada són més baixes i comencen a aparèixer nous mètodes educatius. Les comunitats obertes i la participació en processos de producció entre pares són d'un valor enorme per a l'aprenentatge. Per això, instem les institucions i les comunitats educatives a:

- Fomentar el treball en col·laboració entre professorat i estudiants per produir coneixement.
- Estimular els estudiants per a que s'impliquin a l'hora d'ensenyar als seus companys i companyes.
- Compartir les atribucions entre personal educador i estudiants.
- Promoure el treball col·laboratiu i interdisciplinari entre els educadors i educadores de diversos camps.

G. Coneixement científic i acadèmic

Les publicacions de lliure accés permeten l'accés als resultats d'investigacions científiques, tant als mateixos científics com a la societat en general; augmenten les possibilitats d'aprendre i permeten que diverses disciplines comparteixin els seus resultats. Per això creiem que:

- Les universitats i els centres d'investigació haurien d'adoptar el model de lliure accés per a la publicació de resultats d'investigacions. Aquests resultats han de ser accessibles de forma directa i anònima al públic en general a través d'una llicència que permeti compartir.
- S'hauria d'inhibir l'ús de patents en els resultats d'investigacions finançades amb fons públics. Les patents propietat d'institucions públiques s'han de publicar irrevocablement, lliures de pagament per drets d'autor i d'altres restriccions.

4. Necessitats estructurals per a una societat del coneixement

Privadesa

Els ciutadans i les ciutadanes tenen dret a:

- Navegar per Internet i accedir als seus continguts de manera anònima.
- Decidir en qualsevol moment traslladar, modificar o cancel·lar les seves dades d'usuari de qualsevol servei d'Internet.
- No revelar les seves claus privades o desxifrar les seves dades.
- Que no s'interceptin les seves comunicacions, excepte sota una ordre judicial prèvia, i a xifrar les seves comunicacions a qualsevol nivell, sense limitacions en la clau o l'algoritme utilitzat.

Dret a les xarxes: llibertat d'ús, creació i connexió

- La societat civil i l'administració pública han de tenir el dret a proveir i implementar serveis de connexió a xarxes, inclosos aquells que s'ofereixen de manera gratuïta i sense condicions a la ciutadania.
- Els ciutadans han de tenir dret a connectar qualsevol maquinari a la Xarxa (ej. carterfone), usar la Xarxa amb qualsevol propòsit (ej. VoIP), així com connectar-se a qualsevol altra Xarxa (ej. tethering).

Infraestructures i regulació del mercat

- Neutralitat: la neutralitat de la xarxa ha de ser garantida (llegiu Demandes legals, secció D, per a una definició més precisa).
- Simetria: els proveïdors d'accés a Internet han de garantir connexions simètriques o una proporció de càrrega/descàrrega raonable. Hi hauria d'haver un accés a la banda ampla (ITU-i113) com a servei universal per als ciutadans.
- Diversitat: s'haurien d'evitar els monopolis en les infraestructures i serveis de telecomunicacions. La ciutadania té dret a tenir accés a més d'un proveïdor (públic o privat) i que l'oferta d'aquest servei de banda ampla no estigui vinculada a l'adquisició d'altres productes o serveis. En tot cas, la ciutadania té dret a disposar de sistemes, mitjans i infraestructures que permetin l'accés lliure a Internet ("dividend digital").
- Els proveïdors de telecomunicacions han de satisfer les velocitats d'accés acordades contractualment; en els contractes de prepagament, només s'ha de pagar el trànsit que sigui explícitament transferit o demanat per l'usuari. Els proveïdors han de garantir als ciutadans i ciutadanes l'opció de tarifa plana.

Administració pública

- El sector públic, els projectes finançats amb fons públics i aquells que impliquin els ciutadans per llei o de manera que afecti els seus drets fonamentals, haurien d'usar sempre programari lliure i estàndards oberts.
- Quan no hi hagi una solució lliure o estàndards oberts, el govern o l'administració pública competent hauria de promoure el desenvolupament del programari que sigui necessari. Mentrestant, per garantir el procés democràtic en el seu conjunt, només s'han d'usar les solucions que puguin sotmetre's a una auditoria pública.
- Els resultats de projectes finançats per fons públics han de publicar-se sempre sota una llicència d'ús i distribució lliures i en un entorn que permeti l'intercanvi.
- Els governs han de garantir un accés gratuït a Internet no exclusiu, independentment del lloc de residència de cada ciutadà o ciutadana (com a mínim del nivell necessari perquè el ciutadà o ciutadana pugui involucrar-se en la democràcia i interactuar amb les seves institucions públiques).

Com s'ha de procedir en l'Administració pública en temes d'avaluació i compra de programari

- La compra pública de programari hauria d'avaluar el cost total del seu ús, inclosos els costos de deixar d'usar-lo i de migrar a un programari alternatiu.
- La comptabilitat pública hauria de distingir clarament els costos de les llicències de programari, el manteniment, el suport tècnic i el servei, i desvincular-los dels del maquinari.

5. Transparència

Per evitar la violació de cap dret fonamental (per exemple, la invasió de la privadesa, la llibertat d'expressió, etc.) és necessari reforçar la transparència. Això ha d'incloure informació que provingui de les autoritats responsables de l'aplicació de la llei i sobre la naturalesa dels tràmits obligatoris.

El govern hauria de garantir, a través d'un procés públic i transparent, que hi hagi sistemes d'avaluació de la manera com s'apliquen les normatives. Els resultats publicats per experts independents contractats per a l'avaluació (vegeu "directives de bases de dades") s'haurien de tenir en compte a l'hora d'establir normatives. Una manera de garantir transparència en els processos consisteix a fer auditories de transparència obligatòries.

Estaríem encantats de subscriure un sistema de tres avisos per a aquells que violin el dret de la ciutadania a estar informada, si se'n dissenyés un. Hi ha un interès general que hi hagi transparència en les activitats dels grups de pressió. Un procés transparent en l'establiment de normatives nacionals i internacionals ha d'incloure, almenys:

1. Accés públic als documents relacionats amb el procés, la possibilitat d'assistir a les reunions (fins i tot a través d'Internet) i de poder llegir les actes d'aquestes reunions. Aquestes actes han d'incloure els noms de les persones assistents, els consellers i conselleres i els vots emesos cada persona, menys en el cas de vots secrets.
2. Detalls sobre les persones que prenen les decisions.
3. Oportunitats per enviar comentaris sobre el procés d'establiment de normatives. S'han de publicar els comentaris de tots els contribuïdors. És necessari un diàleg entre totes les parts implicades, especialment a l'hora de donar resposta als comentaris per escrit. Les intervencions públiques haurien de formar part de les actes publicades.
4. Informació sobre qualsevol evidència que es presenti de promoure o justificar determinades polítiques, incloses les fonts i la seva fiabilitat. És necessària l'avaluació o la revisió paritària de les dades.
5. Un accés democràtic a les estadístiques necessàries per avaluar la manera com els sistemes de copyright i patents funcionen, que inclogui, per exemple, l'impacte de les mesures aplicades en els preus, en els pagaments de drets d'autor als creadors i creadores per accedir a les seves obres o l'impacte sobre els drets i llibertats fonamentals.

6. Referències

6.1 - Política

- Benkler The Wealth of Networks: How Social Production Transforms Markets and Freedom (Yale Press 2006) [1]
- Ostrom, E. Governing the Commons: The Evolution of Institutions for Collective Action Ostrom, Elinor, Cambridge University Press, 1990.
- Jeremy Rifkin, The Third Industrial Revolution [2]
- [Fuster Morell, Mayo \(2009\) "Online creation communities for the building of digital commons: Participation as an eco-system?" Contribution to the panel on "Organizational principles and political implications" of the International forum on free culture – Barcelona October 30 2009 – Mayo Fuster Morell – Participation as an eco-system](#)
- [David Bollier "A New Politics of the Commons" Published in Renewal magazine.](#)
- [Felix Stalder. Between democracy and spectacle. Limitations of the web2.0 discourse](#)
- [Hilary Wainwright: Brainstorming questions responding to the challenge to think about the political implications of free culture](#)
- [De la Web 2.0 a la Web Libre y punto: Por una liberación del software y los servicios que dan soporte a la web social](#) (es) [From Web 2.0 to Free Web: For the release of software and services that support the social web](#) (en)
- [Graeme Chesters and Ian Welsh Complexity and Social Movement: Process and Emergence in Planetary Action Systems](#)
- [Lula and Free Software](#) – Lula da Silva, Brazilian President, talks about the importance of Free Software and the Internet at the 10th Free Software International Forum (FISL), in Porto Alegre, Brazil – June 26th, 2009
- [Brazilian Digital Culture Forum](#) – public and open social network for the formulation and construction of democratic public policies for digital culture.
- Berlinguer, Marco (2009) "Investigating organisational logics and mentalities present in contemporary social movements - Parallels between Open Source and Free Software Movement and the Global Justice movement". Contribution to the track "Organizational principles and political implications" of the International forum on free culture – Barcelona October 30 2009.
- [Grupo Blogx Populi, de Guifi.net. From Web 2.0 to Free Web](#) – For the release of software and services that support the social web (en)
- [Commons Manifesto: Strengthen the Commons. Now!](#)

6.2 - Documents i fonts legals

- draft document A2K 2005 (<http://keionline.org/content/view/235/1>)
- Necessary and Urgent Measures to Protect the Knowledge Society by eXgae (<http://comment.freeknowledge.eu/text/6/>)
- La Quadrature du Net on Net Neutrality (http://www.laquadrature.net/en/Net_neutrality)
- Consumer International. IP-watchlist09 (<http://a2knetwork.org/sites/default/files/ip-watchlist09.pdf>)
- Proposal made to the ONU's World Organisation for Intellectual Property made by Amigos del Desarrollo (Friends of Development) (Argentina, Bolivia, Brazil, Cuba, Ecuador, Egypt, Iran, Kenya, Perou, Dominican Republic, Sierra Leone, South Africa, Tanzania and Venezuela) (http://www.wipo.int/edocs/mdocs/scp/en/scp_11/scp_11_5.pdf)
- – Daniel J. Gervais. "Towards a New Core International Copyright Norm: The Reverse Three-Step Test" Marquette Intellectual Property Law Review 9 (2005): 1-37(http://works.bepress.com/daniel_gervais/1)
- – Asking for an open internet in Europe (<http://www.euopeninternet.eu/>)

- The Norwegian principles NRA. (<http://www.npt.no/iKnowBase/Content/109604/Guidelines%20for%20network%20neutrality.pdf>)
- FCC 4 first principles (http://hraunfoss.fcc.gov/edocs_public/attachmatch/DOC-260435A1.doc)
- Julius Genachowski's speech from 21 Sept adding principle 5 & 6 (<http://openinternet.gov/read-speech.html>)
- PiratPartiet Principles (<http://www.piratpartiet.se/international/english>)
- Adelphi Charter (http://en.wikipedia.org/wiki/Adelphi_Charter)
- BlackOutEurope (<http://blackouteusp.wordpress.com/>)
- Koleman Strumpf, Felix Oberholzer-Gee – Harvard Business School Report on Filesharing and Copyright (<http://www.hbs.edu/research/pdf/09-132.pdf>)
- Carta Europea de los Derechos Ciudadanos en la Era Digital (<http://www.enriquedans.com/?s=carta&x=0&y=0>)
- <http://www.apc.org/en/node/5677/>

6.3 - Declaracions passades en relació amb l'educació i l'accés al coneixement

- The Budapest Open Access Initiative, 2002, <http://www.soros.org/openaccess/read.shtml>
- The Berlin Declaration on Open Access to Knowledge in the Sciences and Humanities, 2003, <http://oa.mpg.de/openaccess-berlin/berlindeclaration.html>
- Capetown Open Education Declaration, 2007, <http://www.capetowndeclaration.org>
- Open University Campaign, Wheeler Declaration, 2008, http://wiki.freeculture.org/Open_University_Campaign
- Open Standards Definition, <http://freeknowledge.eu/definitions/openstandards>
- Definition of Free Cultural Works: <http://freedomdefined.org/Definition>
- Declaration on Libre Knowledge: http://wikieducator.org/Declaration_on_libre_knowledge
- Free Software Definition: <http://www.gnu.org/philosophy/free-sw.html>
- Why schools should exclusively use Free Software, <http://www.gnu.org/philosophy/schools.html>
- The Trivandrum Declaration, Free Software, Free Society, 2005, <http://fsfs.in/content/trivandrum-declaration>
- Indian Free & Open Source community Charter: <http://fosscomm.in/Charter>
- Franklin Street Statement on Freedom and Network Services: <http://autonomo.us/2008/07/franklin-street-statement/>

7. Membres de l'FCForum

1. eXgae
2. Networked Politics
3. Mayo Fuster Morell
4. P2P Foundation
5. Consumers International
6. Electronic Frontier Foundation (EFF)
7. David Bollier
8. Knowledge Ecology International / James Love
9. La Quadrature du Net
10. ScambioEtico
11. Pirat Partiet / Amelia Andersdotter
12. European Digital Rights (EDRI)
13. Participatory Culture Foundation
14. Michel Bauwens
15. Creative Commons España/ Ignasi Labastida
16. Transnational Institute/Hilary Wainwright
17. Students for Free Culture
18. Jose Murilo / Department of Digital Culture (Government of Brazil)
19. Nagarjuna G.
20. John Howkins
21. Alberto Barrionuevo/FFII.org.es
22. ALQUA
23. Isaac Hacksimov
24. Dyne.org Foundation/Denis Jaromil Roio
25. The Open Standards Alliance/Stefan Marsiske
26. David Evan Harris
27. David Hammerstein
28. Joan Subirats
29. Fundación Karisma
30. Carlos Sanchez Almeida
31. Free Knowledge Institute (FKI)
32. FLOSS Manuals
33. David Maeztu
34. Josep Jover
35. Javier Candeira
36. IT-Political Association
37. ScriptumLibre

- 38.Felix Stalder
- 39.Franziska Heine
- 40.Dmytri Kleiner
- 41.Anne Ostergaard
- 42.Jack J. Marxer
- 43.Alan Toner
- 44.Roberto Santos
- 45.Asociación de Internautas / Javier Cuchí
- 46.Epidemia / Pablo Ortellado
- 47.Kim Tucker
- 48.La Casa Invisible
- 49.Margarita Padilla
- 50.Guifi
- 51.Mario Pena
- 52.Traficantes de Sueños
- 53.Platoniq
- 54.Yproductions
- 55.Jamie King
- 56.Vittorio Bertola
- 57.Marco Berlinguer
- 58.Universidad Nómada
- 59.ASACC / Carmen Zapata
- 60.REEM
- 61.Toni Verger
- 62.SELF
- 63.Perogrullo/José Cervera
- 64.Maria Claudia de Azevedo Borges
- 65.Exit
- 66.CSDVA
- 67.La impròpia
- 68.David Moreno
- 69.Josean Llorente
- 70.Conservas

8. Adhesions

1. Richard Stallman
2. On the Commons
3. Jimmy Wales
4. Boaventura de Sousa Santos
5. Foundation for a Free Information Infrastructure International (FFII)
6. The Centre for Internet & Society
7. Knowledge lab
8. Free Software Foundation India
9. Wikileaks
10. Electronic Frontier Norway (EFN)
11. Ronaldo Lemos
12. Markus Beckedahl/netzpolitik.org
13. Javier de la Cueva
14. Peter Suber / Berkman Fellow, Harvard University
15. David Weinberger / Harvard Berkman Center for Internet & Society
16. Laboratory for Global Villages / Franz Nahrada
17. Nagla Rizk
18. Iuridicum Remedium
19. Icelandic Digital Freedoms Society
20. Openlibrary / Marco Buttarini
21. Telematics Freedom Foundation
22. Rule of Law Institute
23. Water Forum / Tommaso Fattori
24. Miss Despoinas Hackspace / Nancy Mauro-Flude
25. Gabriella Coleman
26. Frans Nauta, Open Source Software & Open Standards Ambassador of the Dutch Ministry of Economical Affairs
27. Daniel Mietchen
28. Observatori per a la CiberSocietat
29. Matusa Barros
30. Jorge Buzaglo
31. Podem.cat / Enric Duran
32. Santiago Eraso Beloki
33. Gleducar
34. Fribit
35. Multitude Project

Si vols sumar-te a aquesta Carta, difon-la per Internet

Continua ...

9. Llicències

Aquesta Carta està publicada amb una llicència dual. Pots tornar-la a publicar usant qualsevol d'aquestes llicències:

Reconeixement-Compartir Igual 3.0 No adaptada: (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.ca>)

Llicència de documentación libre de GNU (en): (<http://www.gnu.org/licenses/fdl.txt>)

Contacte: info@fforum.net

<http://fforum.net/es/>